

HOÀN THIỆN THỂ CHẾ CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG TỪ VIỆC NGHIÊN CỨU MÔ HÌNH TỔ CHỨC CHÍNH QUYỀN ĐÔ THỊ THÀNH PHỐ THUỘC TỈNH

● NGUYỄN VĂN ĐẠI - VŨ QUANG HƯNG

TÓM TẮT:

Thực hiện và tổng kết việc thí điểm chính quyền đô thị nhằm xây dựng và vận hành các mô hình quản trị chính quyền đô thị theo hướng tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả là quan điểm chỉ đạo quan trọng của Đảng trong việc hoàn thiện thể chế chính quyền địa phương hiện nay. Bài viết tập trung phân tích 4 mô hình chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh, có thể nghiên cứu thí điểm tổ chức ở các tỉnh, vùng, miền khác nhau, tùy thuộc vào điều kiện phát triển kinh tế - xã hội, nhằm phát huy tiềm năng, lợi thế của từng địa phương trong quá trình phát triển bền vững ở Việt Nam hiện nay.

Từ khóa: chính quyền địa phương, chính quyền đô thị, thành phố thuộc tỉnh.

1. Đặt vấn đề

Nghiên cứu đổi mới mô hình tổ chức chính quyền địa phương phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị là một vấn đề từ thực tiễn đặt ra cần được giải quyết trong giai đoạn hiện nay. Chính quyền địa phương ở đô thị có cần tổ chức là cấp chính quyền địa phương (gồm có HĐND và UBND) như chính quyền địa phương ở nông thôn hay tổ chức theo mô hình nào, Văn kiện Đại hội lần thứ XIII của Đảng đã chỉ rõ việc nghiên cứu hoàn thiện mô hình tổ chức chính quyền địa phương: “*Tiếp tục hoàn thiện tổ chức chính quyền địa phương phù hợp với địa bàn nông thôn, đô thị, hải đảo, đơn vị hành chính, kinh tế đặc biệt theo luật định*”.¹ Điều này có ý nghĩa chỉ đạo trong quá trình nghiên cứu đề xuất mô hình tổ chức chính quyền địa phương nói chung và chính quyền đô thị nói riêng đều phải bám sát quan điểm chỉ đạo của Đảng và pháp luật hiện hành.

2. Cở sở pháp lý về chính quyền đô thị ở Việt Nam

Hiến pháp năm 2013 tại khoản 2, Điều 111 quy định: “*Cấp chính quyền địa phương gồm có HĐND và UBND được tổ chức phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị*”.

Từ quan điểm chỉ đạo của Đảng và quy định của Hiến pháp, Quốc hội đã ban hành Nghị quyết số 97/2019/QH14, ngày 27/11/2019 về thí điểm tổ chức mô hình chính quyền đô thị tại thành phố Hà Nội. Theo đó, từ ngày 1/1/2021, thành phố Hà Nội thực hiện thí điểm mô hình chính quyền đô thị 2 cấp: “*Chính quyền địa phương ở thành phố Hà Nội, huyện, quận, thị xã, xã, thị trấn là cấp chính quyền địa phương gồm có Hội đồng nhân dân và Ủy ban nhân dân*”; “*Chính quyền địa phương ở các phường thuộc quận, thị xã tại thành phố Hà Nội là Ủy ban nhân dân phường*.”

Ngày 19/6/2020, Quốc hội tiếp tục ban hành Nghị quyết số 119/2020/QH14, về thí điểm tổ chức mô hình chính quyền đô thị tại thành phố Đà Nẵng. Theo đó, từ ngày 1/1/2021, thành phố Đà Nẵng thực hiện thí điểm mô hình chính quyền đô thị một cấp, như sau: “*Chính quyền địa phương ở thành phố Đà Nẵng là cấp chính quyền địa phương gồm có Hội đồng nhân dân thành phố và Ủy ban nhân dân thành phố*”; “*Chính quyền địa phương ở các quận thuộc thành phố Đà Nẵng là Ủy ban nhân dân quận*.”; “*Chính quyền địa phương ở các phường thuộc quận tại thành phố Đà Nẵng là Ủy ban nhân dân phường*.”

Việc tổ chức chính quyền đô thị tại Thành phố Hồ Chí Minh thực hiện theo Nghị quyết số 131/2020/QH14, ngày 16/11/2020 của Quốc hội: “*Chính quyền địa phương ở Thành phố Hồ Chí Minh (sau đây gọi là Thành phố) là cấp chính quyền địa phương gồm có HĐND Thành phố và UBND Thành phố*”; “*Chính quyền địa phương ở quận tại Thành phố là UBND*”; “*Chính quyền địa phương ở phường tại Thành phố là UBND phường*”.

Ngày 30/11/2022, Chính phủ tổ chức Hội nghị Đô thị toàn quốc, phổ biến về “Quy hoạch, xây dựng, quản lý và phát triển bền vững đô thị Việt Nam đến năm 2030, tầm nhìn đến năm 2045” theo Nghị quyết số 06-NQ/TW, ngày 24/1/2022 của Bộ Chính trị. Theo đó, Đảng xác định: “*Đô thị hóa là tất yếu khách quan, là một động lực quan trọng cho phát triển kinh tế - xã hội nhanh và bền vững trong thời gian tới*.”²

3. Các mô hình chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh

Từ cơ sở lý luận, thực tiễn, các quan điểm của Đảng và pháp luật của Nhà nước về tổ chức chính quyền địa phương, tác giả nghiên cứu đề xuất một số mô hình tổ chức chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh sau đây:

Mô hình 1. Mô hình chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh hiện tại ở Việt Nam.

Tổ chức chính quyền địa phương ở thành phố thuộc tỉnh là cấp chính quyền địa phương gồm có HĐND và UBND thành phố và phường. Đây là mô hình thực tế, phổ biến hiện nay, việc duy trì mô hình này cần gắn liền với việc nâng cao chất lượng, hiệu quả hoạt động của chính quyền địa phương ở thành phố và phường.

Ưu điểm:

- Chính quyền thành phố và phường đều là cấp chính quyền địa phương. Mô hình này hoàn toàn

phù hợp với hệ thống pháp luật hiện hành, đảm bảo vận hành theo đúng thể chế kinh tế, chính trị; phân cấp, phân quyền rõ ràng là điều kiện cơ bản góp phần xây dựng, hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam theo quan điểm của Đảng.

- Việc thực hiện hợp nhất các chức danh bí thư cấp ủy đồng thời là chủ tịch UBND cùng cấp đã góp phần tinh gọn tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị của thành phố và cơ sở, giúp cho hoạt động của chính quyền địa phương nhanh nhạy, thông suốt hơn, cơ quan hành chính phường chủ động điều hành, quyết định nhanh chóng những vấn đề cấp bách tại địa bàn trên cơ sở xác định rõ trách nhiệm, rõ người, rõ việc.

- Mô hình tổ chức chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh hiện nay đảm bảo tính kế thừa cao, giữ được tính ổn định về tổ chức bộ máy của chính quyền địa phương ở thành phố và phường đều có cơ quan đại diện của nhân dân (HĐND), vừa có cơ quan hành chính nhà nước (UBND).

- Mô hình này phù hợp với nhận thức, thói quen truyền thống của đội ngũ cán bộ, công chức và nhân dân địa phương, nhưng vẫn đảm bảo tính đặc thù của từng loại đơn vị hành chính (phường khác với xã).

Hạn chế:

- Các quy định về phân cấp, phân quyền đối với cán bộ là người đứng đầu cấp ủy Đảng ở địa phương (bí thư cấp ủy) đồng thời là người đứng đầu cơ quan hành chính nhà nước (chủ tịch UBND) hiện nay vẫn đang trong giai đoạn hoàn thiện, chưa thật sự rõ ràng; cơ chế Đảng lãnh đạo, Nhà nước quản lý, nhân dân làm chủ trong nhận thức và thực hiện của đội ngũ cán bộ công chức ở địa phương đôi khi còn lúng túng, thực hiện còn chưa đầy đủ.

- Bộ máy chính quyền địa phương ở thành phố và các phường so với các huyện, thị trong tỉnh chưa thể hiện rõ sự tinh gọn về tổ chức bộ máy, chưa có điểm khác biệt về chính quyền địa phương ở nông thôn và đô thị.

- Một số thành phố thuộc tỉnh có hạ tầng đô thị phát triển chưa cao, hoặc chưa đồng bộ; lĩnh vực thương mại dịch vụ du lịch phát triển chưa tương xứng; năng lực cán bộ, công chức cần có tính chuyên nghiệp chưa ngang tầm nhiệm vụ, nhất là trong quá trình quản lý, phục vụ có ứng dụng công nghệ số.

- Vai trò đại diện của HĐND phường chưa thật sự hiệu quả, các chủ trương, giải pháp lớn thúc đẩy

phát triển kinh tế - xã hội ở địa phương chưa mang hàm lượng lớn từ ý kiến, tâm tư nguyện vọng của cử tri, các hoạt động chất vấn chưa có chiều sâu. Vai trò của MTTQ và các tổ chức chính trị - xã hội trong việc đóng góp xây dựng Đảng, chính quyền, phát huy quyền làm chủ của nhân dân còn chưa thật sự hiệu quả.

- Chế độ đãi ngộ, tiền lương đối với đội ngũ cán bộ, công chức phường chưa đủ mạnh để thu hút nhân tài; chưa tương xứng với trách nhiệm, nhất là các cán bộ kiêm nhiệm.

Mô hình 2. Chính quyền đô thị một cấp ở thành phố thuộc tỉnh.

Chính quyền địa phương ở thành phố thuộc tỉnh là cấp chính quyền địa phương gồm có HĐND và UBND thành phố. Chính quyền địa phương ở phường là UBND phường.

Đây là mô hình sắp xếp tinh gọn bộ máy chính quyền đô thị ở thành phố thuộc tỉnh, tinh giản biên chế, giảm bớt thiết chế HĐND ở phường, đảm bảo tính năng động, linh hoạt của chính quyền đô thị, nâng cao tính chuyên nghiệp của đội ngũ cán bộ công chức; tăng cường ứng dụng công nghệ số, góp phần xây dựng và thực hiện chính quyền điện tử, hướng tới hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN, phục vụ nhân dân ngày càng tốt hơn.

Ưu điểm:

- Mô hình này bảo đảm sự lãnh đạo toàn diện và đổi mới phương thức lãnh đạo của cấp ủy Đảng; tiếp tục nâng cao chất lượng hoạt động của HĐND thành phố, đẩy mạnh và phát huy được vai trò của HĐND, vai trò của MTTQ và các tổ chức chính trị xã hội liên quan đến công tác giám sát và phản biện, phát huy được quyền làm chủ của nhân dân; đảm bảo được sự chỉ đạo, quản lý tập trung thống nhất của UBND thành phố theo ngành, lĩnh vực và theo địa bàn; nâng cao tính tự chủ của thành phố trong quản lý và phát triển; tiếp tục đẩy mạnh phân cấp, phân quyền phù hợp với đặc thù đô thị.

- Mô hình chính quyền đô thị này gắn với cải cách hành chính, bởi hiện nay chúng ta đang trong quá trình xây dựng Chính phủ điện tử hướng tới Chính phủ số, xã hội số; từ đó ứng dụng mạnh mẽ công nghệ thông tin trong cải cách, đẩy mạnh cung cấp dịch vụ công cho người dân, doanh nghiệp.

- Tổ chức bộ máy chính quyền thành phố thuộc tỉnh gọn nhẹ hơn, hoạt động nhanh nhạy, thông suốt hơn, cơ quan hành chính phường sẽ tích cực, chủ động điều hành, quyết định nhanh chóng những vấn

đề cấp bách tại địa bàn trên cơ sở xác định rõ trách nhiệm, rõ người, rõ việc, qua đó nâng cao hiệu lực, hiệu quả của bộ máy hành chính nhà nước nhưng vẫn bảo đảm được quyền đại diện và quyền làm chủ của nhân dân.

- Đảm bảo sự đổi mới có tính kế thừa, giữ được sự ổn định về tổ chức chính quyền thành phố, chỉ điều chỉnh một số nội dung liên quan cơ cấu tổ chức, nhiệm vụ, quyền hạn của HĐND, UBND thành phố cho phù hợp với điều kiện không tổ chức HĐND ở phường.

- Tổ chức chính quyền địa phương theo mô hình này (mô hình 2) thể hiện rõ sự khác biệt về đặc thù của chính quyền đô thị so với chính quyền nông thôn (khác chính quyền địa phương ở các huyện), góp phần phát huy tính năng động, tự chủ trong hoạt động của bộ máy chính quyền thành phố và UBND phường.

Hạn chế:

- Việc thí điểm tổ chức mô hình chính quyền đô thị một cấp ở thành phố thuộc tỉnh vẫn chưa thật sự triệt để đạt yêu cầu tinh gọn bộ máy gắn với chủ trương cải cách hành chính, chưa thể hiện rõ nét về tính chuyên nghiệp cao của đội ngũ cán bộ, công chức và yêu cầu về quản lý của chính quyền số, chính quyền điện tử; chưa ngang tầm của đô thị như các nước trong khu vực và trên thế giới.

- Dự báo có thể tạo ra sự phát triển không đồng đều giữa các phường trong cùng một địa bàn thành phố; các quy định về phân cấp, phân quyền cho chính quyền thành phố và phường cần có thời gian tiếp tục nghiên cứu hoàn thiện, đảm bảo rõ ràng, phù hợp với điều kiện, đặc điểm từng địa bàn.

- Việc không tổ chức HĐND phường có tác động đến tâm tư, nguyện vọng của những cán bộ, công chức đang công tác ở phường, còn nhiều ý kiến băn khoăn trong việc bảo đảm quyền đại diện, thực hiện ý chí, nguyện vọng và quyền làm chủ của nhân dân.

Mô hình 3. Mô hình chính quyền đô thị: UBND thành phố thuộc tỉnh và UBND phường.

Chính quyền địa phương ở thành phố thuộc tỉnh là UBND thành phố; chính quyền địa phương ở phường là UBND phường. Theo mô hình này, thành phố thuộc tỉnh và các phường chỉ có cơ quan hành chính, tăng cường tính giản lược đối bộ máy chính quyền địa phương, không thực hiện thiết chế HĐND thành phố và phường, với yêu cầu nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ, công chức có tính

chuyên nghiệp cao; hệ thống quản lý trên 80% có ứng dụng công nghệ số,... Đây là mô hình chính quyền đô thị đang thực hiện ở Thành phố Hồ Chí Minh và thành phố Đà Nẵng.

Thực hiện quyền đại diện, quyền làm chủ của nhân dân khi không tổ chức HĐND thành phố và phường. Khi không tổ chức HĐND thành phố và phường, bộ máy chính quyền địa phương tinh gọn hơn, quyền đại diện, quyền dân chủ, quyền được tiếp nhận thông tin của người dân vẫn được đảm bảo thông qua hoạt động của MTTQ và các tổ chức chính trị - xã hội. Các nhiệm vụ, quyền hạn mà HĐND thành phố và phường về thực hiện quyền đại diện, quyền làm chủ của nhân dân sẽ được điều chỉnh liên quan đến nhiệm vụ, quyền hạn của HĐND, UBND tỉnh, UBND thành phố thuộc tỉnh và UBND phường, cụ thể:

Về thực hiện quyền đại diện của nhân dân

Khi không tổ chức HĐND, quyền dân chủ, quyền đại diện của người dân tiếp tục được duy trì và phát huy thông qua nhiều kênh, như: Đại biểu Quốc hội, Đoàn Đại biểu Quốc hội; Thường trực HĐND tỉnh; các ban, tổ đại biểu, đại biểu HĐND tỉnh; Ủy ban MTTQ Việt Nam, các tổ chức chính trị - xã hội các cấp.

Về thực hiện quyền làm chủ của nhân dân

Được đảm bảo thông qua việc tăng cường các kênh, phương tiện công khai, minh bạch các chế độ, cung cấp, công bố các thông tin, các quy định, chính sách mới của Đảng, pháp luật của Nhà nước đến nhân dân; phát huy mạnh mẽ vai trò của hệ thống chính quyền điện tử của thành phố và phường. Duy trì và tăng cường sự tham gia của nhân dân trong hoạt động điều hành, quản lý của chính quyền thông qua dân chủ trực tiếp.

Ưu điểm:

- Phù hợp với quan điểm đổi mới của Đảng và pháp luật của Nhà nước: “thực hiện và tổng kết việc thí điểm chính quyền đô thị nhằm xây dựng và vận hành các mô hình quản trị chính quyền đô thị theo hướng tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả; Cấp chính quyền địa phương... được tổ chức phù hợp với đặc điểm nông thôn, đô thị...”

- Mô hình chính quyền đô thị được tinh giản tuyệt đối về tổ chức bộ máy qua việc không tổ chức HĐND thành phố thuộc tỉnh và HĐND phường; tập trung thực hiện chức năng quản lý, phát triển đô thị theo hướng chuyên môn hóa, hiện đại hóa, từ đó góp phần nâng cao chất lượng, hiệu quả hoạt động

của thiết chế UBND và tính chuyên nghiệp của đội ngũ cán bộ, công chức.

- Thực hiện tinh giản biên chế, giảm được phần chi ngân sách cho hoạt động của HĐND và phụ cấp đại biểu HĐND ở thành phố và ở phường. Đồng thời, nhân sự của UBND thành phố và phường đều thực hiện chế độ bổ nhiệm, nên thuận lợi hơn trong chỉ đạo điều hành các công việc hành chính trên toàn địa bàn.

Hạn chế:

- Mô hình này khó thực hiện nếu thực trạng chính quyền địa phương chưa ngang tầm nhiệm vụ, chưa có sự phát triển toàn diện về kinh tế - xã hội và trình độ, năng lực của đội ngũ cán bộ, công chức.

- Có sự xáo trộn trong tổ chức, hoạt động của bộ máy chính quyền ở thành phố, phường và trong phân cấp quản lý giữa các cấp. Việc không tổ chức HĐND ở thành phố và phường sẽ có tác động đến tâm tư nguyện vọng của những người đang công tác ở thành phố, phường; vẫn còn có ý kiến băn khoăn trong việc đảm bảo quyền đại diện, thực hiện ý chí, nguyện vọng và quyền làm chủ của nhân dân.

- Phải điều chỉnh, sửa đổi, ban hành một số văn bản quy phạm pháp luật để phù hợp với mô hình tổ chức mới.

Mô hình 4. Mô hình chính quyền đô thị một cấp ở phường.

Chính quyền địa phương ở thành phố thuộc tỉnh là UBND thành phố. Chính quyền địa phương ở phường là cấp chính quyền địa phương gồm có HĐND và UBND phường. Đây là mô hình chính quyền địa phương đã từng được ghi nhận và thực hiện theo Hiến pháp năm 1946. Mô hình này, Hội đồng nhân dân được bầu ở cấp tỉnh và cấp xã. Chính quyền địa phương ở thành phố thuộc tỉnh là Ủy ban nhân dân do HĐND phường bầu ra.

Ưu điểm:

- Mô hình này tăng cường vai trò quản lý, điều hành của hệ thống cơ quan hành chính thành phố thuộc tỉnh và phường; đảm bảo được sự chỉ đạo, quản lý tập trung thống nhất của UBND thành phố theo ngành, lĩnh vực ở địa phương; nâng cao tính tự chủ của thành phố trong quản lý và phát triển; đẩy mạnh phân cấp, phân quyền phù hợp với đặc thù đô thị.

- Đổi mới hoạt động của UBND phường, nâng cao vai trò, thẩm quyền của đại biểu của HĐND phường. HĐND vừa là cơ quan quyền lực nhà nước ở địa phương (phường), vừa có thẩm quyền như cơ

quan quyền lực nhà nước ở thành phố (có thẩm quyền bầu ra UBND thành phố).

- Mô hình chính quyền đô thị này gắn với cải cách hành chính, góp phần xây dựng Chính phủ điện tử hướng tới Chính phủ số, xã hội số; từ đó ứng dụng mạnh mẽ công nghệ thông tin trong cải cách, đẩy mạnh cung cấp dịch vụ công cho người dân, doanh nghiệp.

- Mô hình góp phần thực hiện việc đổi mới, tinh gọn tổ chức bộ máy chính quyền địa phương theo Nghị quyết số 18-NQ/TW ngày 15/10/2017 của Hội nghị lần thứ Sáu, Ban chấp hành Trung ương Đảng Khóa XII một số vấn đề về tiếp tục đổi mới, sắp xếp tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả; Nghị quyết số 56/2017/QH14, ngày 24/11/2017 của Quốc hội về tiếp tục cải cách tổ chức bộ máy hành chính nhà nước tinh gọn, hoạt động hiệu lực, hiệu quả.

- Tổ chức chính quyền địa phương theo mô hình này (mô hình 4) thể hiện rõ sự khác biệt về đặc thù của chính quyền đô thị so với chính quyền nông thôn (khác chính quyền địa phương ở các huyện), góp phần phát huy tính năng động, tự chủ trong hoạt động của bộ máy chính quyền thành phố thuộc tỉnh và UBND phường.

- Thực hiện cơ chế Chủ tịch UBND thành phố trực tiếp bổ nhiệm (có thời hạn) Chủ tịch, Phó Chủ tịch, Ủy viên UBND phường khi thực hiện thí điểm sẽ bảo đảm sự linh hoạt cho cấp ủy Đảng và UBND thành phố trong việc lựa chọn, bố trí cán bộ tại UBND phường và không nhất thiết phải là người ở địa phương; góp phần thực hiện tinh giản biên chế, tiết kiệm được một phần ngân sách địa phương.

Hạn chế:

- Việc thí điểm tổ chức mô hình chính quyền đô thị một cấp ở phường vẫn chưa thật sự triệt để đạt yêu cầu tinh gọn bộ máy gắn với chủ trương cải cách hành chính, chưa thể hiện rõ nét về tính chuyên nghiệp cao của đội ngũ cán bộ, công chức và yêu cầu về quản lý của chính quyền số, chính quyền điện tử; chưa ngang tầm của đô thị như các nước trong khu vực và trên thế giới.

- Việc không tổ chức HĐND thành phố có tác động đến tâm tư, nguyện vọng của những cán bộ, công chức đang công tác ở HĐND thành phố, còn thiếu các quy định về trình độ, năng lực của đại biểu HĐND phường khi gánh thêm trách nhiệm đại diện, thực hiện ý chí, nguyện vọng và quyền làm chủ của nhân dân ở phường và thành phố.

- Trong quá trình thực hiện thí điểm mô hình này còn thiếu các quy định về cơ chế giám sát đối với hoạt động của UBND thành phố và các cơ quan, đơn vị trên địa thành phố sẽ không được thường xuyên và chặt chẽ.

4. Kết luận

Nghiên cứu về tổ chức chính quyền nhà nước ở địa phương luôn là vấn đề khó, phức tạp, đặt trong yêu cầu về bảo đảm hiệu lực, hiệu quả quản lý nhà nước; phát huy dân chủ, quyền công dân, hội nhập và chuyển đổi chính quyền số ở nước ta. Tác giả bài viết với mức độ tiếp cận ban đầu đã tập trung phân tích một số mô hình chính quyền đô thị điển hình, chỉ rõ các ưu điểm, hạn chế gợi mở giá trị vận dụng cho thực tiễn xây dựng, hoàn thiện thể chế chính quyền địa phương ở nước ta trong thời gian tới ■

TÀI LIỆU TRÍCH DẪN:

¹ Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII, Nxb Chính trị Quốc gia Sự thật, Hà Nội - 2021, Tập I, tr. 178.

² Nghị quyết số 26-NQ/TW, ngày 24/01/2022 của Bộ Chính trị về Quy hoạch, xây dựng, quản lý và phát triển bền vững đô thị Việt Nam đến năm 2030, tầm nhìn đến năm 2045.

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

1. Đảng Cộng sản Việt Nam (2021). Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII. NXB Chính trị Quốc gia Sự thật, năm, Tập I, Tập II.

2. Bộ Chính trị (2015). Nghị quyết số 39-NQ/TW ngày 17/4/2015 về tinh giản biên chế và cơ cấu lại đội ngũ cán bộ, công chức, viên chức.

3. Bộ Chính trị (2018). Nghị quyết số 37-NQ/TW ngày 24/12/2018 về sắp xếp các đơn vị hành chính cấp huyện, cấp xã.
4. Ủy ban Thường vụ Quốc hội (2016). Công báo số 475 + 476 ngày 12/7/2016 - Nghị quyết số 1210/2016/NQ-UBTVQH13 ngày 25/5/2016 của Ủy ban Thường vụ Quốc hội về phân loại đô thị.
5. Ủy ban Thường vụ Quốc hội (2016). Công báo số 467 + 468 ngày 11/7/2016 - Nghị quyết số 1211/2016/UBTVQH13 ngày 25/5/2016 của Ủy ban Thường vụ Quốc hội về Tiêu chuẩn của đơn vị hành chính và phân loại đơn vị hành chính.
6. Quốc hội (2019). Công báo số 995 + 996 ngày 26/12/2019 - Luật Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Tổ chức chính phủ và Luật Tổ chức chính quyền địa phương.
8. Văn phòng Quốc hội (2019). Văn bản hợp nhất số 22/VBHN-VPQH, ngày 16/12/2019 của Văn phòng Quốc hội hợp nhất Luật Tổ chức chính quyền địa phương.

Ngày nhận bài: 5/6/2023

Ngày phản biện đánh giá và sửa chữa: 12/6/2023

Ngày chấp nhận đăng bài: 6/7/2023

Thông tin tác giả:

1. TS. NGUYỄN VĂN ĐẠI¹

2.ThS. VŨ QUANG HÙNG²

¹**Giảng viên chính, Phó trưởng khoa Luật học, Trường Đại học Vinh**

²**Giảng viên, Trưởng Chính trị Tôn Đức Thắng - An Giang**

IMPROVING THE LOCAL GOVERNMENT INSTITUTIONS THROUGH RESEARCHING URBAN GOVERNANCE MODELS FOR PROVINCIAL CITIES

● Ph.D **NGUYEN VAN DAI¹**

● Master. **VU QUANG HUNG²**

¹Senior Lecturer, Vice Dean of Faculty of Law, Vinh University

²Lecturer, Ton Duc Thang School of Politics - An Giang

ABSTRACT:

Implementing and summarizing urban government piloting in order to build and operate urban governance models in the direction of lean, effective, and efficient operation is an important guide of the Communist Party of Vietnam. The Communist Party of Vietnam is improving the current local government institutions. This paper analyzes four urban governance models for provincial cities. These models can be piloted in different provinces and regions, depending on local socio-economic development conditions, to promote the potential and advantages of each locality.

Keywords: local government, municipal government, provincial city.